

به کارگیری روش معکوس جهت تلفیق حل عددی دوبعدی، حجم محدود و تفاضل محدود بین پره های ثابت توربین

ادریس یوسفی راد^۱
دانشجوی دکترا

با پیشرفت روش‌های شبیه‌سازی عددی حجم محدود و تفاضل محدود در مدل‌سازی جریان‌های مادون‌صوت و مافقوق‌صوت در مسیرهای مختلف از جمله جریان‌های داخل پره‌های توربین، بکارگیری تلفیقی روش‌های عددی حجم محدود و تفاضل محدود می‌تواند ویژگی‌های مثبت هر دو روش را همزمان استفاده نماید. نوآوری این مقاله بهبود روش حجم‌محدود از طریق تلفیق آن با روش تفاضل محدود در مدل‌سازی دو بعدی جریان مافقوق‌صوت بین پره‌های ثابت توربین می‌باشد. در این تحقیق همچنین با استفاده از روش معکوس لونبرگ‌مارکوارت، سهم بهینه گره‌ها یا محدوده‌ی بین ناحیه‌ی حل روش‌های حجم محدود و تفاضل محدود نیز تعیین می‌شود. با توجه به اهمیت ناحیه شوک در قسمت سطح مکش پره، تمرکز روش معکوس که منجر به بهبود روش حجم‌محدود دنتون می‌شود به این ناحیه معطوف شده است. نتایج مدل تلفیقی پیشنهادی به همراه بکارگیری روش معکوس در منطقه شوک سطح مکش پره در مقایسه با نتایج تجربی، انطباق بسیار مطلوبی بهمراه کاهش خطاهای عددی را در ناحیه مذکور نشان می‌دهد.

محمد رضا مه پیکر^۲
دانشیار

واژه‌های راهنمایی: حجم محدود، تفاضل محدود، روش معکوس، روش تلفیقی، پره توربین

۱- مقدمه

با توجه به اهمیت توربین‌ها در نیروگاه‌های بخاری، طراحی بهتر این تجهیزات می‌تواند باعث افزایش راندمان آنها شود. برای مدل‌سازی این جریانها معمولاً از دو روش عددی حجم محدود و تفاضل محدود استفاده می‌شود. که بر طبق مطالعات صورت گرفته معمولاً روش حجم محدود بالاخص برای هندسه‌های پیچیده بر روی سطوح و نزدیک به آن مناسب‌تر از روش تفاضل محدود می‌باشد. لذا با تلفیق این دو روش عددی می‌توان از مزایای هر دو روش بهره‌مند گردید، بعبارت دیگر از روش حجم محدود برای مدل‌سازی جریان قسمت نزدیک سطوح و همزمان از روش تفاضل محدود برای مدل‌سازی بقیه جریان دور از سطوح می‌توان استفاده نمود. نوآوری اول این تحقیق بهبود روش حجم محدود از طریق تلفیق دو روش عددی حجم محدود و تفاضل محدود می‌باشد که می‌تواند با بهره‌گیری از مزایای دو روش نتایج را بهبود نسبی بخشد. لازم به ذکرست که تاکنون روش‌های حجم محدود و تفاضل محدود متعددی توسط محققین ارائه شده است که در این مقاله از روش عددی حجم محدود دنتون [۵,۱] و روش عددی تفاضل محدود مک‌کورمک [2] استفاده شده است که

^۱ دانشجوی دکترا، بخش مهندسی مکانیک، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه فردوسی مشهد

^۲ نویسنده مسئول، دانشیار، بخش مهندسی مکانیک، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه فردوسی مشهد mahpeymr@um.ac.ir

البته می‌تواند از هر روش عددی حجم محدود دیگری بمانند روش جیمسون و یا روش عددی تفاضل محدود لیپ‌فراگ استفاده گردد.

نواوری دوم این تحقیق بکارگیری روش معکوس لونبرگ مارکوارت [5&4,3] جهت بهبود حل و همچنین تعیین بهینه نواحی دو روش تلفیقی حجم محدود و تفاضل محدود در میدان حل پرهای توربین می‌باشد که در بخش‌های بعدی تشریح می‌گردد [6].

در رابطه با بهبود روش‌های حجم محدود از جمله روش حجم محدود دنتون راه حل‌های مختلفی تاکنون پیشنهاد شده است که از جمله استفاده از کاسپ (Cusp)، فشار پایه (Base Pressure)، و همچنین بکارگیری شبکه‌های پیچیده‌تر بمانند C-mesh یا O-mesh بجای استفاده از شبکه‌های ساده یا استاندارد (H-grid) می‌باشد. در این تحقیق برنامه اصلی حجم محدود دنتون بدون هیچکدام از بهبودهای ذکور که طبیعتاً می‌توانست حجم محاسبات را افزایش دهد، استفاده شده و فقط با استفاده از روش معکوس در منطقه هدف برآورده ($X/X_{Chord} < 0.95$) بهبود قابل ملاحظه داشته است. لازم به ذکر است که این منطقه (بخش میانی سطح مکش پره به سمت انتهای پره) به علت وجود شوک آیروдинامیکی و در جریان دو فازی بخار وجود شوک میان، مدلسازی جریان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

با توجه به پیچیدگی جریان‌ها، از جمله جریان‌های دو فازی و نتیجتاً حجم بالای محاسبات، هنوز استفاده از شبکه استاندارد یا ساده در روش حجم محدود دنتون کاربری خود را دارد [7]. لذا استفاده همزمان روش تفاضل محدود بمانند روش مک‌کورمک در روش حجم محدود دنتون در یک شبکه محاسباتی ساده می‌تواند باعث بهبود این روش حجم محدود با لاخص با استفاده از روش معکوس گردد. این روش تلفیقی ابتکاری با استفاده از شبکه محاسباتی ساده می‌تواند علاوه بر مدلسازی جریان‌های تک فاز برای جریان‌های پیچیده دوفازی نیز بکار گرفته شود [8].

۲- معادلات حاکم بر جریان غیرلزج

معادلات اویلر به صورت کلی زیر نشان داده می‌شود:

$$\frac{\partial E}{\partial t} + \frac{\partial F}{\partial x} + \frac{\partial G}{\partial y} = 0 \quad (1)$$

$$E = \begin{bmatrix} \rho \\ \rho u \\ \rho v \\ \rho e_0 \end{bmatrix} \quad F = \begin{bmatrix} \rho u \\ \rho u^2 + P \\ \rho uv \\ \rho uh_0 \end{bmatrix} \quad G = \begin{bmatrix} \rho v \\ \rho vu \\ \rho v^2 + P \\ \rho vh_0 \end{bmatrix} \quad (2)$$

در روابط ۱ و ۲ معادله‌ی پیوستگی، مومنتوم در جهت‌های X و Y و همچنین معادله انرژی را نشان داده است. از آنجا که جریان آدیابتیک فرض شده، درنتیجه آنتالپی سکون کل ثابت می‌ماند؛ بنابراین معادله انرژی به صورت زیر ساده می‌شود [9]:

$$h_0 = h + \frac{u^2 + v^2}{2} = cte \quad (3)$$

روش حل این معادلات در طرح دنتون و مک‌کورمک در ادامه توضیح داده می‌شود.

۳-الگوریتم حل جریان در روش عددی حجم محدود دنتون

در روش حجم دنتون، معادلات ۱ و ۲ در دستگاه مختصات کارتزین به صورت زیر ساده خواهد شد، شکل(۱) :

الف) بقاء جرم:

$$\Delta t \cdot \sum (\rho u dA_x + \rho v dA_y) = \Delta V \cdot \Delta \rho \quad (4)$$

ب) مومنتوم در جهت X :

$$\Delta t \cdot \sum [(P + \rho u^2) dA_x + \rho u v dA_y] = \Delta V \cdot \Delta (\rho u) \quad (5)$$

ج) مومنتوم در جهت Y :

$$\Delta t \cdot \sum [(P + \rho v^2) dA_y + \rho u v dA_x] = \Delta V \cdot \Delta (\rho v) \quad (6)$$

که در آنها u مولفه‌ی سرعت در جهت X، v مولفه‌ی سرعت در جهت Y، ρ جرم مخصوص، P فشار، ΔV حجم المان، dA_x و dA_y تصاویر وجود حجم محدود در جهت‌های X و Y بوده و Δt پله زمانی است.[1].

۳-۱-الگوریتم حل جریان در روش حجم محدود استفاده شده

با توجه به شکل (۱)، تغییر در خواص جریان ϕ برای هر المان به صورت زیر به دست می‌آید :

$$\Delta \phi_{i,j} = [F2_{i,j+1} + F1_{j+1,j} - F1_{i,j} - F2_{i,j}] \frac{\Delta t}{\Delta V} \quad (7)$$

که در آن $\Delta \phi$ تغییر خواص سیال مثل ρ و ρu و ρv ، برای هر المان و F شار خواص جریان است که از سطوح عبور می‌کند. خواص جریان در نقاط مورد نظر، بدین طریق محاسبه می‌شود که تغییرات خواص به غیر از فشار به دست آمده برای هر المان در پایین دست عمل کند؛ بنابراین مقدار خواص ϕ در زمان $t + \Delta t$ برای یک گره از رابطه‌ی زیر به دست می‌آید:

$$\begin{aligned} \phi_{i,j}^{t+\Delta t} &= (1 - SF_X)(1 - SF_Y)\phi_{i,j}^t + \frac{SF_Y}{2}(\phi_{i,j-1}^t + \phi_{i,j+1}^t) \\ &\quad + \frac{SF_X}{2}(1 - SF_Y)\phi_{i-1,j}^t + \frac{SF_Y}{2}(\phi_{i-1,j-1}^t + \phi_{i-1,j+1}^t) \\ &\quad + \frac{SF_X}{2}(1 - SF_Y)\phi_{i+1,j}^t + \frac{SF_Y}{2}(\phi_{i+1,j-1}^t + \phi_{i+1,j+1}^t) \\ &\quad + \frac{1}{2}[(\Delta \phi)_{BCDE}^t + (\Delta \phi)_{ABEF}^t] \end{aligned} \quad (8)$$

در هر تکرار، پارامترهای جریان به ترتیب زیر به دست می‌آید:

۱- جرم مخصوص (ρ) به وسیله معادله‌ی بقاء جرم محاسبه و ضرایب هموار کننده، اصلاح می‌گردد.

- ۲- درجه حرارت و فشار هر نقطه یا گره با استفاده از معادله ای انرژی و معادله ای حالت و مقدار قبلی آنتالپی و مقدار جدید جرم مخصوص، دارای مقادیر جدید می شوند.
- ۳- فشار با استفاده از فاکتورهای تصحیح کننده اصلاح می گردد.
- ۴- ρu و ρv با استفاده از مقادیر جدید u و v و مقادیر قدیمی u و v از معادله مومنتوم و سپس با استفاده از ضرایب هموار کننده به دست می آید [10].

۴- الگوریتم حل در روش عددی تفاضل محدود مک کورمک

این روش شامل دو مرحله‌ی پیش‌بینی^۱ کننده^۲، تصحیح کننده با تفاضل یک طرفه و دارای دقت مرتبه‌ی دو در زمان و مکان است.

در این روش، مرحله‌ی پیش‌بینی کننده‌ی اولیه، به منظور ارائه‌ی یک مقدار تخمینی در زمان $t + \Delta t$ به کار می‌رود؛ سپس مرحله‌ی تصحیح کننده با جهت تفاضلی مخالف مرحله اول، وارد عمل می‌شود. ترکیب حاصل از این دو مرحله، دقتی از مرتبه‌ی دو برای زمان و مکان به وجود می‌آورد. براساس این طرح، انفال معادله اویلر در یک شبکه‌ی مستطیلی که فواصل فضایی آن $\Delta Y, \Delta X$ باشد، به صورت زیر خواهد بود:

گام پیش‌بینی:

$$E_{i,j}^* = E_{i,j}^n - \frac{\Delta t}{\Delta X} (F_{i,j}^n - F_{i,j-1}^n) - \frac{\Delta t}{\Delta Y} (G_{i,j}^n - G_{i-1,j}^n) \quad (9)$$

گام تصحیح:

$$E_{i,j}^{n+1} = \frac{1}{2} [E_{i,j}^n + E_{i,j}^* - \frac{\Delta t}{\Delta X} (F_{i,j+1}^* - F_{i,j}^*) - \frac{\Delta t}{\Delta Y} (G_{i+1,j}^* - G_{i,j}^*)] \quad (10)$$

همان‌طور که در روابط فوق دیده می‌شود، در گام پیش‌بینی، مشتقات: $\frac{\partial G}{\partial Y}$ ، $\frac{\partial F}{\partial X}$ با تفاضل پسرو، و در گام تصحیح با تفاضل پیشرو تقریب زده شده است. روابط فوق بر اساس یک شبکه‌ی مستطیلی نوشته شده است و از آن‌جا که شکل بیشتر قلمروهای فیزیکی نامنظم است، تبدیل مختصاتی از فضای فیزیکی به فضای محاسباتی ضروری است. این امر، مستلزم محاسبه‌ی متريکها و ژاکوبین‌هاست تبدیل است که پیچیدگی و حجم محاسبات را افزایش می‌دهد. در این طرح، مقدار مشتقات: $\frac{\partial G}{\partial Y}$ ، $\frac{\partial F}{\partial X}$ در گره محاسباتی M به صورت زیر محاسبه می‌گردد:

$$\left(\frac{\partial F}{\partial X} \right)_M = \frac{Y_{MP} \cdot F_{MQ} - Y_{MQ} \cdot F_{MP}}{Y_{MP} \cdot X_{MQ} - Y_{MQ} \cdot X_{MP}} \quad (11)$$

$$\left(\frac{\partial G}{\partial Y} \right)_M = \frac{X_{MP} \cdot G_{MQ} - X_{MQ} \cdot G_{MP}}{X_{MP} \cdot Y_{MQ} - X_{MQ} \cdot Y_{MP}} \quad (12)$$

¹ Predictor

² Corrector

که در آن $X_{MP} = X_p - X_M, Y_{MP} = Y_p - Y_M$, است. مطابق شکل (۲) نقاط P و Q در روابط (۱۱) و (۱۲)، گره‌های همسایه گره M می‌باشند این نکته قابل ذکر است که مقدار X_{MQ} در روابط (۱۱) و (۱۲) در شبکه‌ی مورد استفاده، صفر است. با اعمال روابط فوق، مقدار پارامتر E معادله‌ی اویلر، همچون ρ , ρu و ρv در زمان $t + \Delta t$ به دست می‌آید. به منظور کمک در بهبود پایداری حل و حذف هرگونه حالت موجی در اثر تغییرات شدید حاصل از عواملی مانند شوک در روش مک‌کورمک، از ترم لزجت مصنوعی^۱ ترکیبی مرتبه دوم و چهارم، معرفی شده توسط جیمسون [11,2] استفاده شده است.

۴-۱-۴- ترم اتلافی مرتبه دو

این ترم اتلافی به صورت مشتق دوم E در معادله‌ی اویلر است که ضریب آن متناسب با مقدار مطلق مشتق دوم فشار است:

$$D_{i,j}^{(2)} = \gamma_{xi,j}^{(2)}(E_{i,j+1} - 2E_{i,j} + E_{i,j-1}) + \gamma_{yi,j}^{(2)}(E_{i+1,j} - 2E_{i,j} + E_{i-1,j}) \quad (13)$$

$$\gamma_{yi,j}^{(2)} = \text{Max}(\varepsilon_{yi,j}, \varepsilon_{yi+1,j}) \quad (14)$$

$$\gamma_{xi,j}^{(2)} = \text{Max}(\varepsilon_{xi,j}, \varepsilon_{xi,j+1}) \quad (15)$$

$$\begin{aligned} \varepsilon_{xi,j} &= K^{(2)} \frac{|P_{i,j+1} - 2P_{i,j} + P_{i,j-1}|}{P_{i,j+1} + 2P_{i,j} + P_{i,j-1}} \\ \varepsilon_{yi,j} &= K^{(2)} \frac{|P_{i+1,j} - 2P_{i,j} + P_{i-1,j}|}{P_{i+1,j} + 2P_{i,j} + P_{i-1,j}} \end{aligned} \quad (15)$$

در روابط فوق، $K^{(2)}$ یک ثابت مثبت است.

۴-۲-۴- ترم اتلافی مرتبه چهار

$$D_{i,j}^{(4)} = D_{xi,j}^{(4)} + D_{yi,j}^{(4)} \quad (16)$$

$$D_{xi,j}^{(4)} = -\lambda_{xi,j}^{(4)}[E_{i,j+2} + E_{i,j-2} - 4(E_{i,j+1} + E_{i,j-1}) + 6E_{i,j}] \quad (17)$$

$$D_{yi,j}^{(4)} = -\lambda_{yi,j}^{(4)}[E_{i+2,j} + E_{i-2,j} - 4(E_{i+1,j} + E_{i-1,j}) + 6E_{i,j}] \quad (18)$$

$$\lambda_{xi,j}^{(4)} = \text{Max}[0, (K^{(4)} - \gamma_{xi,j}^{(2)})] \quad (18)$$

$$\lambda_{yi,j}^{(4)} = \text{Max}[0, (K^{(4)} - \gamma_{yi,j}^{(2)})] \quad (18)$$

براساس این طرح ترکیبی، در اطراف شوک که ضریب ترم اتلافی مرتبه دوم، مقدار بالایی دارد، ترم اتلافی مرتبه چهارم غیرفعال شده؛ ولی در سایر نواحی فعال خواهد ماند. ترم‌های لزجت مصنوعی مرتبه دوم و چهارم، پس از محاسبه به صورت زیر به نتایج حاصل از گام تصحیح افزوده می‌شود:

$$E_{i,j}^{**} = E_{i,j}^{n+1} + D_{i,j}^{(2)} + D_{i,j}^{(4)} \quad (19)$$

^۱ Artificial Viscosity

۴-۳- الگوریتم حل جریان در روش عددی تفاضل محدود استفاده شده

در روش مک کورمک نیز مانند هر روش زمان پیمایشی، در مرحله ای اول، یک حدس اولیه برای متغیرهای جریان روی هر گره محاسباتی انجام می شود. در کار حاضر، یک تغییر خطی فشار مابین صفحات ورودی و خروجی فرض شده و با این فرض، فشار برای هریک از نقاط محاسبه به دست آمده است. سپس با استفاده از روابط آیزنتروپیک و روابط گاز کامل، دما، چگالی و دیگر خواص در میدان جریان، محاسبه شده است.

پس از تعیین مقدار اولیه خواص برای گرههای محاسباتی، حل معادلات بقاء براساس روش بیان شده در روش مک کورمک صورت می پذیرد و در هر تکرار، پارامترهای جریان به ترتیب زیر به دست می آیند:

(۱) چگالی (ρ) به وسیله بقاء جرم اصلاح می گردد.

(۲) با استفاده از معادلات انرژی و حالت مقادیر جدید درجه حرارت و فشار با به کار بردن مقدار جدید چگالی و مقادیر قبلی v , u در هر گره محاسبه می شود.

(۳) ρv و ρu با استفاده از مقادیر ρ و v , u و مقدار جدید فشار از معادله مومنتوم به دست می آیند.

(۴) مقادیر جدید v , u با استفاده از مقادیر جدید ρu و ρv به دست می آید.

بدین ترتیب، مراحل فوق آن قدر تکرار می شود تا حالت پایدار حاصل گردد [2].

توضیح اینکه در نقاط مشترک روش های حجم محدود و تفاضل محدود، از روش معدل گیری استفاده می شود.

۵- تشریح مسئله معکوس یا روش معکوس

مسئله معکوس، یافتن پارامترهای مجھول با استفاده از اطلاعات اندازه گیری شده از فرآیند است (پیدا کردن معلوم از روی علت)؛ اما معمولاً به علت وجود خطأ در مقادیر اندازه گیری و بد خیم بودن مسئله که در بخش های بعدی توضیح داده خواهد شد، نمی توان از حل مستقیم و دقیق مسئله برای پارامتر مجھول استفاده کرد؛ به همین لحاظ باید بتوان از رسیدن به پاسخ تعریفی مناسب ارائه کرد. در این قسمت با بررسی روش های مختلف تعریف مسئله، پاسخ تشریح می شود [12].

۱-۱- بیان ریاضی مسئله

در مسئله معکوس خطأ \vec{e} ، اختلاف بین خروجی اندازه گیری شده ای فرآیند، \vec{T}^m ، و خروجی مدل در محل اندازه گیری، \vec{T}^c تعریف می شود:

$$\vec{e} = \vec{T}^m - \vec{T}^c \quad (۲۰)$$

در این مسئله، بردارهای \vec{T}^m و \vec{T}^c در واقع یک عنصری اند؛ زیرا نتیجه هی حل در حالت پایدار و در یک نقطه از میدان حل، مورد توجه است و این بردارها به یک اسکالار که به ترتیب فشار اندازه گیری شده به صورت تجربی و فشار محاسبه شده در یک نقطه خاص هستند، تنزل می یابد. هدف این است که با مقایسه این فشارها نهایتاً به یک ترکیب مناسبی از سهم نواحی حل دنتون و مک کورمک در شبیه سازی بررسیم. هرچه فاصله ای این دو مقدار کمتر باشد، سهم دهی مناسب تر انجام شده است؛ البته مقدار فشار می تواند به طور تخمینی از نتایج حل پره های مشابه، مشخص شود [3].

برای کمینه کردن این خطأ، روش‌های مختلفی برای تعریف هدف وجود دارد. یکی از روش‌های معمول، استفاده از روش مربعات خطاهاست. در مسئله معکوس هدف کمینه کردن جمع مربعات می‌باشد:

$$S(\vec{P}) = \vec{e}^T \vec{e} \quad (21)$$

جمع مربعات خطاهای می‌تواند با وزن‌دهی مشخص \mathbf{W} تأثیر هر یک از خطاهای را تغییر دهد [4]:

$$S(\vec{P}) = (\vec{T}^m - \vec{T}^c)^T \mathbf{W} (\vec{T}^m - \vec{T}^c) \quad (22)$$

S تابعی از متغیر \vec{P} می‌باشد. در مسئله حاضر، بردار \vec{P} برداری با ابعاد $I_{\max} \times 1$ می‌باشد که هر عنصر آن معرف سهم روش مک‌کورمک است که متعاقباً سهم دنتون نیز مشخص می‌شود. در اینجا از وزن‌دهی استفاده نمی‌کنیم. اولین راهی که از ریاضیات پایه به ذهن می‌رسد، استفاده از مشتق در نقطه‌ی بهینه می‌باشد. با استفاده از مشتق، نقطه‌ی بهینه برای تابع S تعیین می‌شود که به صورت زیر خواهد بود:

$$\begin{aligned} \frac{\partial S}{\partial \vec{P}} = 0 \quad \Rightarrow \quad \nabla S(\vec{P}) = 2 \left[-\frac{\partial \vec{T}^c}{\partial \vec{P}} \right] \mathbf{W} [\vec{T}^m - \vec{T}^c] = 0 \\ \text{or} \\ \mathbf{X}^T \mathbf{W} (\vec{T}^m - \vec{T}^c) = 0 \end{aligned} \quad (23)$$

که در اینجا ماتریس حساسیت \mathbf{X} به صورت زیر تعریف می‌شود که برای مسائل معکوس با رفتار خطی، ماتریس حساسیت تابع پارامترهای مجھول نیست:

$$\mathbf{X} = \left[\frac{\partial \vec{T}(\vec{P})^{cT}}{\partial \vec{P}} \right]^T \quad (24)$$

در مسائل معکوس با رفتار غیرخطی، ماتریس حساسیت به بردار \vec{P} بستگی پیدا می‌کند؛ بنابراین حل معادله (23) به یک روش سعی و خطأ نیاز دارد که این روش سعی و خطأ با خطی‌سازی بردار پارامتر معلوم محاسبه شده با یک بسط تیلور حول \vec{P} ، به صورت زیر معرفی می‌شود:

$$\vec{T}^c(\vec{P}) = \vec{T}^c(\vec{P}^k) + \mathbf{X}^k(\vec{P} - \vec{P}^k) \quad (25)$$

که بالا نویس k به معنی مقادیر پارامتر در گام زمانی k است. با جایگذاری معادله (23) در معادله (25) و بازنویسی معادله خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \mathbf{X}^T \mathbf{W} (\vec{T}^m - \vec{T}^c) &= \mathbf{X}^T \mathbf{X} \Delta \vec{P} \\ \text{or} \\ \mathbf{P}^{k+1} &= \mathbf{P}^k + \left[(\mathbf{X}^k)^T \mathbf{X}^k \right]^{-1} \left(\mathbf{X}^T \mathbf{W} [\vec{T}^m - \vec{T}^c(\mathbf{P}^k)] \right) \end{aligned} \quad (26)$$

روش معرفی شده در معادله (۲۶)، به روش گوس معروف است. این روش در واقع یک تقریب برای روش نیوتون رافسن است. به منظور امکان حل معادله (۲۶) بایستی ترم $(X^k)^T X^k$ تکین نباشد که به عبارت دیگر خواهیم داشت:

$$\left| (X^k)^T X^k \right| \neq 0 \quad (27)$$

مسائلی که در آنها این دترمینان صفر می شود، به مسائل بدخیم معروف هستند و در حقیقت اکثر مسائل آنالیز معکوس از این نوع هستند.

۲-۵ - روش های انتخاب پارامتر

یکی از مهم ترین روش ها توسط لونبرگ ارائه شد [13]، که روش کمترین مربعات مستهلك شده نیز نامیده می شود. این روش براساس مبانی آماری برای مسائل کمترین مربعات ارائه شده است. در این روش، عبارت (۲۲) به صورت زیر مورد استفاده قرار می گیرد:

$$S = (\vec{T}^m - \vec{T}^c)^T \mathbf{W} (\vec{T}^m - \vec{T}^c) + \nu^k (\vec{P} - \vec{P}^k)^T \Omega^k (\vec{P} - \vec{P}^k) \quad (28)$$

$$\mathbf{X}^T \mathbf{W} (\vec{T}^m - \vec{T}^c) = (\mathbf{X}^T \mathbf{W} \mathbf{X} + \nu^k \Omega^k) \Delta \vec{P}$$

در این عبارت Ω^k یک ماتریس قطری است که تغییرات در راستای مطلوب را کاهش می دهد و از انحراف، جلوگیری می کند و هنگامی که جملات قطری مربوطه از جملات قطری $\mathbf{X}^T \mathbf{W} \mathbf{X}$ بزرگتر باشد، باعث کاهش نوسانات یا ناپایداری ها می شود. لونبرگ نشان داد که اگر ضریب تنظیم ابتدا بزرگ باشد، S به سرعت کاهش می یابد و در ادامه باید این ضریب کاهش پیدا کند؛ چرا که پاسخ P^k می تواند پاسخ درستی نباشد و عملاً گرادیان ها پاسخ واقعی را بیابند:

$$\Omega_m^k = \begin{bmatrix} C_{11} & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & C_{22} & \cdots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & C_{LL} \end{bmatrix} \quad (29)$$

که در آن:

$$C_{jj} = W_{lr} X_{lj} X_{rj} \quad (30)$$

که در آن از جمع تانسوری استفاده شده است. این انتخاب، باعث می شود تا نتیجه هی روش، تحت انتقال خطی ثابت باشد. در این حالت، ضریب مناسب از عبارت زیر بدست می آید:

$$\nu^k = \frac{(\vec{T}^m - \vec{T}^c)^T \mathbf{W} \mathbf{X} \Omega_m^k \mathbf{X}^T \mathbf{W} (\vec{T}^m - \vec{T}^c)}{S^k} \quad (31)$$

روش مارکوارت مشابه روش لونبرگ است. در این روش از معادله‌ی (۳۱) همراه با رابطه‌ی زیر برای تغییر ضریب تنظیم استفاده شده است:

$$\nu^k = \frac{\nu_0}{(\alpha)^k} \quad (32)$$

که در آن ν_0 یک عدد ثابت مناسب، و α عددی بزرگ‌تر از ۱ است. این روش همچون روش لونبرگ، باعث ایجاد تعادل بین روش تندترین شبیه کاهنده و روش گوسی می‌شود. این روش در گام‌های ابتدائی که ماتریس $\mathbf{X}^T \mathbf{W} \mathbf{X}$ بدхیم است، از روش تندترین شبیه کاهنده، و به هنگام نزدیک شدن به پاسخ، از روش گوسی استفاده می‌شود، که باعث می‌شود ماتریس مذکور، خوش‌خیم شود. عموماً این روش در متون مربوط به مسائل معکوس کاربرد بیشتری دارد.

بنابراین، روش لونبرگ‌مارکوارت با تغییر معادله‌ی (۲۶) به صورت زیر عمل می‌کند:

$$\mathbf{P}^{k+1} = \mathbf{P}^k + \left[(\mathbf{X}^k)^T \mathbf{X}^k + \nu^k \Omega^k \right]^{-1} \left(\mathbf{X}^k \right) \left[\mathbf{T}^m - \mathbf{T}^c(\mathbf{P}^k) \right] \quad (33)$$

که ν^k یک مقدار اسکالار است و پارامتر استهلاک نیز نامیده می‌شود و Ω^k یک ماتریس قطری است که طبق رابطه‌ی زیر به دست می‌آید:

$$\Omega^k = \text{diag} \left[(\mathbf{X}^k)^T \mathbf{X}^k \right] \quad (34)$$

معروفی Ω^k به معادله‌ی تکرار، به منظور مستهلاک کردن نوسانات و ناپایداری‌هایی است که به خاطر ماهیت بدخیم مسأله به وجود می‌آید. پارامتر استهلاک، معمولاً در ابتدای شبیه‌سازی که پارامتر مجھول با حدس اولیه معرفی می‌شود، بزرگ است؛ بنابراین با این کار، دیگر لازم نیست عدم تکین بودن ترم $(\mathbf{X}^k)^T \mathbf{X}^k$ بررسی گردد.

۳-۵- معیارهای همگرایی

$$\|\Delta \vec{P}\| < \varepsilon_1 \quad (35)$$

$$S < \varepsilon_2 \quad (36)$$

$$\left| \frac{S^{k+1} - S^k}{S^k} \right| < \varepsilon_3 \quad (37)$$

۴-۵- محاسبه‌ی ماتریس حساسیت

محاسبه‌ی ماتریس حساسیت، یکی از معضلات در مسائل معکوس غیرخطی است. مولفه سطر i و ستون j طبق تعریف برای یک مسأله‌ی فراگیر، از رابطه زیر تعریف می‌شود:

$$X_{i,j} = \frac{\partial T_i^c}{\partial P_j} \quad (38)$$

که در این مسأله، $I = 1$ و $J = I_{\max}$ است. چون تعداد پارامترهای محاسبه و اندازه‌گیری شده در یک نقطه، مد نظر قرار گرفته است و تعداد پارامتر مجھول؛ یعنی سهم تفاضل محدود مک‌کورمک و متعاقباً سهم حجم محدود دنتون به تعداد نقاط شبکه‌بندی در جهت x می‌باشد. برای محاسبه‌ی این مولفه، از رابطه‌ی زیر استفاده می‌شود[14]:

$$X_{ij} = \frac{T_i^c(P_j(1+\varepsilon)) - T_i^c(P_j)}{\varepsilon P_j} \quad (39)$$

بدین ترتیب معادله‌ای برای تصحیح \bar{P} و معیاری برای پایان حل معکوس بدست می‌آید.

۶- الگوریتم بکارگیری روش معکوس جهت تلفیق بهینه دو روش حل

در این روش، مجاور دیواره‌ها توسط روش حجم محدود و بقیه‌ی جریان، توسط روش تفاضل محدود مذکور حل می‌شود. از شبکه استاندارد 115×12 جهت حل میدان جریان استفاده شده است. برای حدس اولیه، تعداد سه گره روی سطح مکش و سه گره روی سطح فشار از روش حجم محدود دنتون و شش گره میانی از روش تفاضل محدود مک‌کورمک مطابق شکل (۳) در نظر گرفته شده است. جهت بهبود جواب‌ها، داده‌ی آزمایشگاهی محاسبه شده برای فشار در یک نقطه از میدان حل را به عنوان \vec{T}^m به روش حل عددی معکوس معرفی می‌شود؛ در نتیجه، بهترین سهم از فضای حل برای دو روش حجم محدود دنتون و تفاضل محدود مک‌کورمک توسط ماتریس حساسیت محاسبه می‌شود. همانگونه که قبل از توضیح داده شده در صورتی که نتایج آزمایشگاهی برای پرهی مورد نظر در اختیار نباشد، می‌توان با استفاده از نتایج حل تئوری یا نتایج آزمایشگاهی پرهای هم‌خانواده و یا مشابه، فشار مورد نظر را تخمین زد.

این روش به چند گام اساسی زیر تقسیم می‌شود:

۱) حل مسأله‌ی مستقیم با تخمین موجود برای P^k (پارامتر نامعلوم) به منظور به دست آوردن پارامتر حل مستقیم تا زمان همگرایی،

۲) قرار دادن P^k در رابطه‌ی (۲۱) جهت محاسبه $S(P^K)$

۳) محاسبه‌ی ماتریس حساسیت با استفاده از رابطه‌ی (۳۹) و محاسبه‌ی ترم استهلاک Ω^K با استفاده از (۳۴) و مقدار موجود برای P^K ،

۴) حل به کمک روش لونبرگ‌مارکوارت و محاسبه‌ی مقدار تخمینی جدید P^{k+1} که به صورت زیر است:

$$P^{k+1} = P^k + \Delta P^k$$

۵) حل مسأله‌ی مستقیم با استفاده از P^{k+1} به منظور پیدا کردن مقدار $(T(P^{k+1}), S(P^{k+1}))$

۶) در برنامه نوشته شده جهت همگرایی از شرایط زیر استفاده شده است :

$$\text{اگر } S(P^{k+1}) \geq S(P^k), \quad \nu^k = 10 \text{ برابر شود}$$

اگر ($S(P^{k+1}) < S(P^k)$ ، $V^k = 1$) برابر شود

(۷) معیار همگرایی چک شود، در صورت عدم همگرایی، رفتن به مرحله‌ی (۳)

۷- بررسی نتایج

همانگونه که قبلاً توضیح داده شده است، ایده تلفیق دو روش حجم محدود و تفاضل محدود می‌تواند روش حجم محدود دنتون را بهبود نسبی دهد که در مرجع [۶] آورده شده است. در این تحقیق به منظور افزایش نتایج این تلفیق، روش معکوس نیز برای بهبود نتایج حجم محدود دنتون در منطقه هدف بکار گرفته شده است. ضمناً با استفاده از روش معکوس، مرز بهینه (شماره‌ی گره عمودی در راستای $\hat{1}$) برای محدوده‌ی حل عددی حجم محدود دنتون در امتداد جریان نیز تعیین می‌شود.

نتایج مدل پیشنهادی نشان می‌دهد که محدوده حل روش عددی حجم محدود دنتون که در مجاور سطوح پره می‌باشد، حداقل کمتر از چند گره با محدوده حل روش عددی تفاضل محدود در قسمت دور از سطوح جابجا می‌شود و کماکان در حدود دو سوم ناحیه حل جریان به روش تفاضل محدود اختصاص دارد.

نتایج حاصل از بهبود روش عددی حجم محدود دنتون (از طریق تلفیق با روش تفاضل محدود و همچنین بکارگیری روش معکوس) در شکل‌های (۴) تا (۹) ارائه شده است. در شکل‌های (۵)، (۶) و (۷) تغییرات نسبت فشار استاتیک به فشار سکون (P/P_0) در طول پره در سطوح مکش، فشار و خط مرکزی جریان نشان داده شده است. همانگونه که در شکل‌های مذکور مشاهده می‌شود در منطقه هدف ($X/X_{Chord} < 0.7$) که ناحیه حساس و پر اهمیت شوک‌ها روی سطح مکش می‌باشد و روش معکوس هم در آن ناحیه مرکز یافته است، نتایج تئوری انطباق مطلوبی با نتایج آزمایشگاهی در مقایسه با روش اولیه دنتون دارد. برای نواحی خارج از منطقه هدف، شامل قسمت ورودی پره، قسمت انتهایی پره و جریان دنباله، چنانچه نیاز به دقت بیشتری داشته باشد، پیشنهاد می‌شود که برای بهبود روش حجم محدود دنتون، از روش‌های ساده‌تر با حجم محاسبات کمتر بمانند استفاده از کاسپ یا مدل فشار پایه استفاده شود.

البته از روش معکوس برای دیگر نواحی نیز بطور همزمان در چند منطقه می‌تواند استفاده شود ولی حجم محاسبات بمیزان قابل توجهی افزایش می‌یابد. در این تحقیق هدف ابتدا تلفیق دو روش عددی حجم محدود و تفاضل محدود بوده و سپس بهبود این تلفیق از طریق اعمال روش معکوس می‌باشد، که نتایج مطلوبی را این طرح جدید نشان می‌دهد.

در شکل (۷)، تغییرات عدد ماخ در طول پره در خط مرکزی جریان رسم شده است. با توجه به اینکه شوک باعث کاهش سرعت و درنتیجه کاهش ماخ می‌شود، روش معکوس بهتر اثرات شوک (کاهش عدد ماخ یا افزایش موضعی فشار) را نشان می‌دهد.

در جریان مورد نظر که آدیابتیک می‌باشد، مقدار فشار سکون تا قبل از شوک بایستی ثابت بماند. در شکل (۸) تغییرات فشار سکون نسبت به فشار سکون ابتدای پره ترسیم شده که هرچه این تغییرات کمتر باشد حل مسئله به واقعیت نزدیکتر است. از آنجا که در طرح یا مدل پیشنهادی تغییرات فشار سکون کمتر بوده و نوسانات خطای محاسباتی در کل مسیر بطور نسبی گرفته شده، لذا نتایج حاصل از این روش به واقعیت نزدیک‌تر می‌باشد.

در شرایط پایدار با توجه به اصل بقا جرم، باید میزان دبی جرمی ورودی در طول مسیر ثابت باشد. در شکل(۹) درصد تغییرات دبی جرمی نسبت به دبی جرمی ورودی برای هر دو روش ترسیم شده است. از آن-جا که تغییرات این نسبت در مدل پیشنهادی بمراتب کمتر از روش حجم محدود دنتون اولیه میباشد، می-توان از موفقیت جدید اطمینان حاصل نمود.

۸- نتیجه‌گیری

با توجه به ویژگی‌ها و کاربری گسترده روش‌های عددی حجم محدود که برای هندسه‌های پیچیده بمانند جریان‌های داخل توربین‌ها بکار گرفته می‌شود، لازم است که نسبت به بهبود این روش‌ها تحقیقات لازمه صورت پذیرد. در این تحقیق بهبود روش حجم محدود دنتون مدنظر قرار گرفته است که با تلفیق روش تفاضل محدود مک‌کورمک و همچنین با بکارگیری روش معکوس در منطقه هدف، این مهم محقق شده است. البته این ایده ابتکاری یا نوآوری می‌تواند از هر روش حجم محدود و تفاضل محدود استفاده نماید و اصل ایده تلفیق دو روش و همچنین بکارگیری روش معکوس، یک مدل فراگیر می‌باشد.

مقایسه نتایج مدل پیشنهادی با نتایج آزمایشگاهی و همچنین نتایج مدل استاندارد و یا نتایج حجم محدود دنتون اولیه، نشان از انطباق مطلوب نتایج طرح جدید بالاخص در منطقه هدف(ناواحی شوک روی سطح مکش پره) می‌باشد.

برای بهبود دیگر نواحی چنانچه دقت آن کافی نباشد، توصیه می‌شود که از روش‌های با حجم محاسباتی کمتر، بجای گسترش روش معکوس به دیگر نواحی مورد نظر، استفاده شود که در بخش‌های قبلی توضیح داده شده است.

مراجع

- [1] Denton, J. D., "An Improved Time Marching Method for Turbomachinery Flow Calculations" ASME paper 82-GT-239, (1983).
- [2] MacCormack, R.W., "Numerical Solution of the Equation of Compressible Viscous Flow", Department of Aeronautics and Astronomy University of Washington, Amens Research Center, NASA, Moffett Field, California, (1982).
- [3] محمدرضا مهپیکر، ادریس یوسفی‌راد، اسماعیل لکزیان، " ترکیب روش‌های حجم‌کنترل و تفاضل- محدود، جهت مدل کردن جریان بین پره‌های توربین و بهینه‌سازی آن به کمک روش معکوس"، کنفرانس دینامیک شاره‌ها، بابل، (۱۳۸۸).
- [4] Ozisik, M.N., and Orlande, H.R.B., "*Inverse Heat Transfer: Fundamentals and Applications*", Taylor and Francis Pub, New York, (2000).
- [5] Mahpeykar, M.R., and Yousefirad, E., "Using Entropy Flow in Inverse Modeling Method to Reconcile Finite Volume and Finite Difference Numerical Solving Method Between Turbine Blades", Vancouver, British Columbia, Canada, International Mechanical Engineering Congress and Exposition/IMECE, (2010).

- [۶] محمدرضا مهپیکر، ادريس یوسفی‌راد، اسماعیل لکزیان، "نحوه‌ی تلفیق روش‌های حجم‌کنترل و تفاضل محدود، جهت مدل کردن جریان بین پره‌های توربین"، کنفرانس هوافضا، دانشگاه مالک اشتر، اصفهان، (۱۳۸۷).
- [7] Bakhtar, F., Zamiri, M.R., and Rodrigues-Lelis, E., "A Comparative Study of Treatment of 2-D Two-phase Flows of Steam by a Runge-Kutta and by Denton's Method", International Mechanical Engineering, Vol. 221, part C, pp. 89-97, (2007).
- [8] Mahpeykar, M.R., Yousefifard, E., "Optimizing Surface Tension and Condensation Coefficient in Two-phase Flow with using Inverse Modeling of Levenberg-Marquardt", Vancouver, British Columbia, Canada, International Mechanical Engineering Congress and Exposition/IMECE, (2010).
- [9] Mashmoushy, H., Mahpeykar, M.R., Bakhtar, F., "Studies of Nucleating and Wet Steam Flows in Two-dimensional Cascades", Proc. Instn. Mech. Engrs. Part C: J. Mechanical Engineering Science, Vol. 218(C8), pp. 843-858, (2004).
- [10] Bakhtar, F., Mahpeykar, M.R., and Abbas, K.K., "An Investigation of Nucleating Flows of Steam in a Cascade of Turbine Balding-theoretical Treatment", J. Fluids Eng, March, Vol. 117, Issue 1, pp. 138-145, (1995).
- [11] Jameson, A., Schmidt, W., and Turkel, E., "Numerical Solutions of the Euler Equations by Finite Volume Methods using Runge-Kutta Time Stepping Schemes" AIAA paper No. 81, pp. 1259, (1981).
- [12] Engl, H.W., Hanke, M., and Neubauer, A., "Regularization of Inverse Problems", Kluwer Academic Pub, Prentice-hall, Inc., Englewood Cliffs, (1996).
- [13] Levenberg, K.A., "A Method for the Solution of Certain Nonlinear Problems in Least Squares", Q. Appl. Math., Vol. 2, pp. 164-168, (1994).
- [14] Davies, M., and Whitting, I.J., "A Modified Form of Levenberg's Correction, in Numerical Methods for Nonlinear Optimization", Lootsma, F.A., Ed., Academic Press, London, pp. 191-201, (1972).

فهرست نمادهای انگلیسی

A : مساحت وجه المان

C_p, C_v : گرمای ویژه در فشار و حجم ثابت

C_0 : سرعت صوت

D_x, D_y : اتلافات مصنوعی در جهت x,y

E, F, G : بردارهای شار

e : انرژی داخلی

k : مقادیر پارامتر در گام زمانی

M : ماتریس وزنی

P : فشار استاتیک

\vec{P} : پارامتر مجھول

\vec{P}_{est} : تخمینی از پارامتر مجھول

S : جمع مربعات

SF_x, SF_y : ضرایب هموار کننده دنتون در جهت x, y

\vec{T}^c : خروجی مدل در محل اندازه گیری

\vec{T}^m : خروجی اندازه گیری شده

Δt : گام زمانی

u, v : مولفه های سرعت

W : ماتریس وزنی

W_0 : ماتریس وزنی

ΔV : حجم المان

X : ماتریس حساسیت

x, y : مختصات در راستای جریان و عمود بر آن

$\Delta x, \Delta y$: گام مکانی در جهت x, y

فهرست نمادهای یونانی

ρ : چگالی

Ω : ماتریس قطری جهت کاهش انحراف

δ_{XF}, δ_{YF} : تفاضل پیشرو در جهات y, x

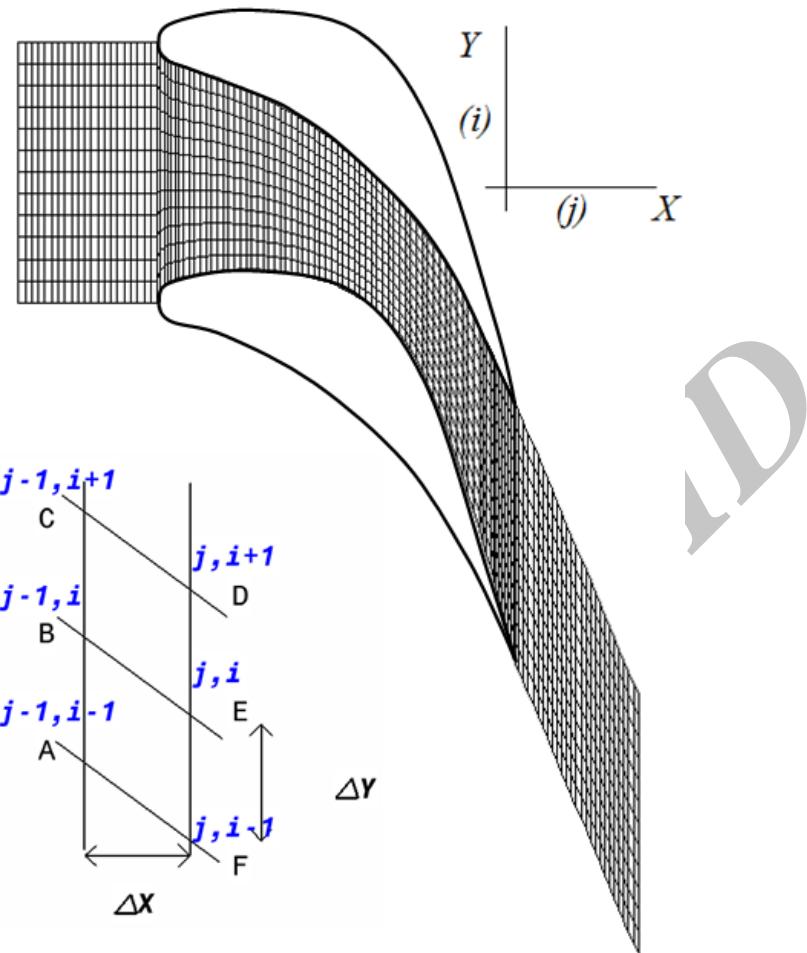
δ_{XB}, δ_{YB} : تفاضل پسرو در جهات x, y

γ_x, γ_y : ضریب ترم اتلافی مرتبه دو

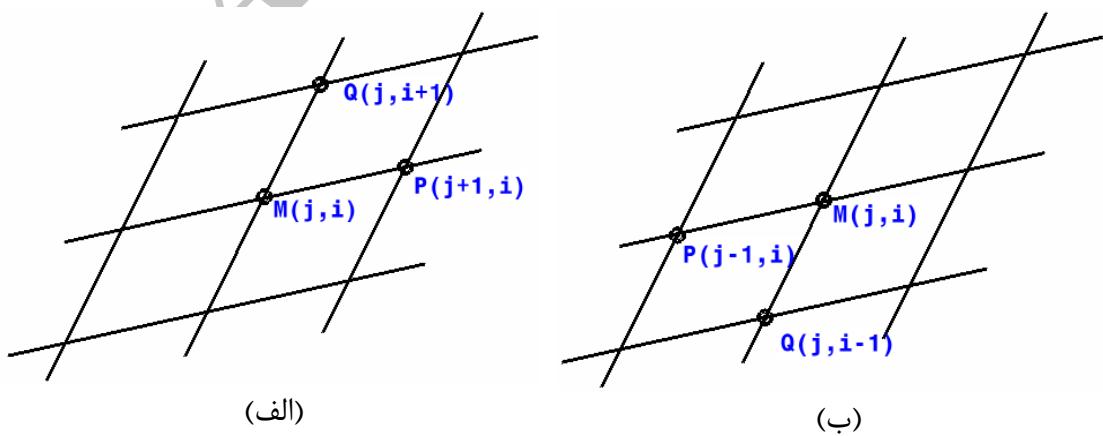
λ_x, λ_y : ضریب ترم اتلافی مرتبه چهار

V : پارامتر تنظیم

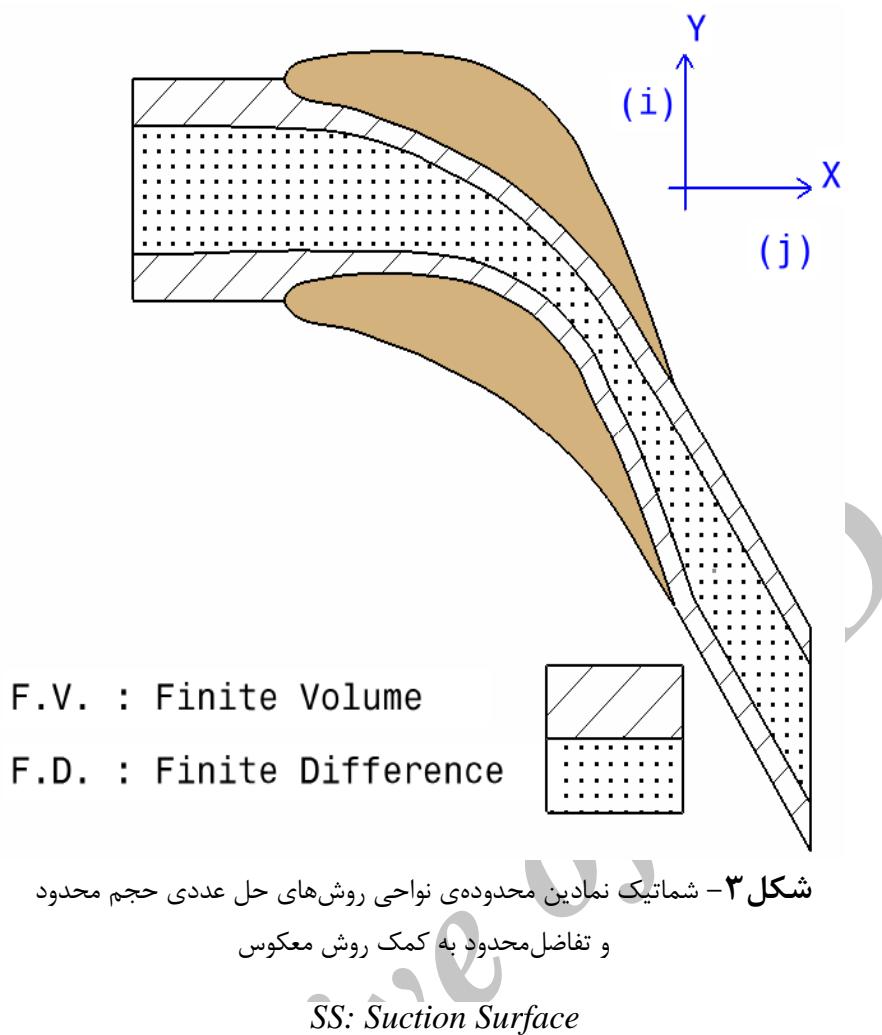
شکلها

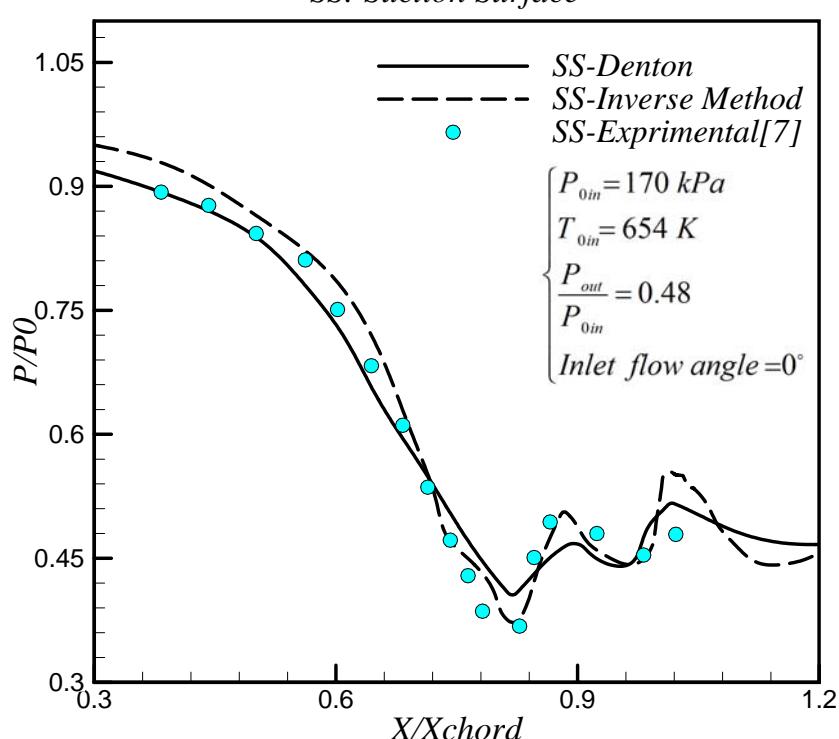
شکل ۱ - شبکه استاندارد نوع H (12×115)

شکل ۲ - موقعیت نقاط P و Q در حالت تفاضل پیشرو (الف) و پسرو (ب) روش مک‌کورمک

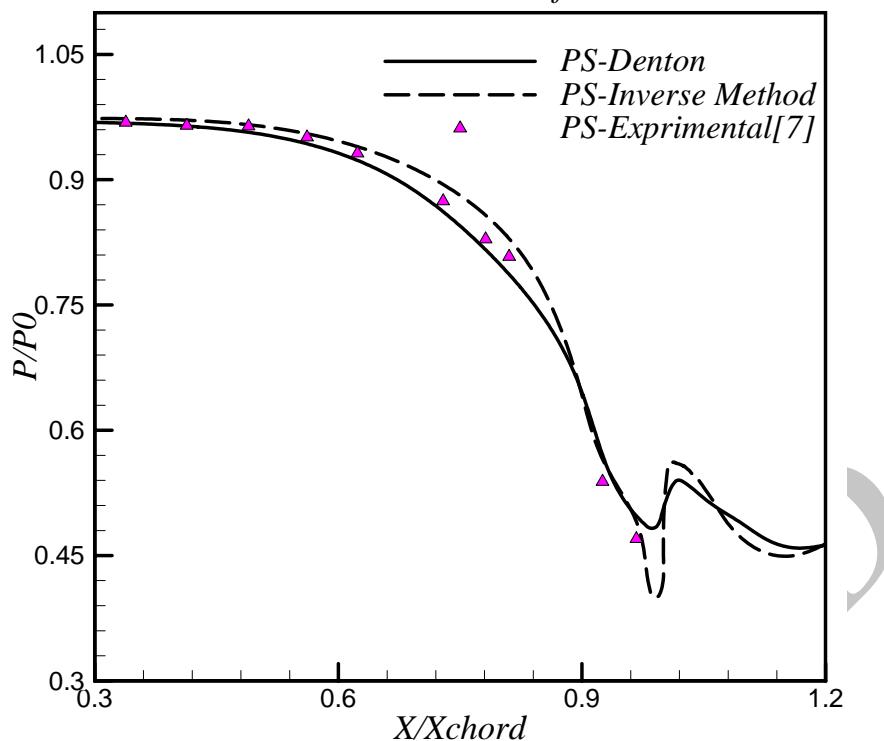

شکل ۳- شماتیک نمادین محدوده‌ی نواحی روش‌های حل عددی حجم محدود و تفاضل محدود به کمک روش معکوس

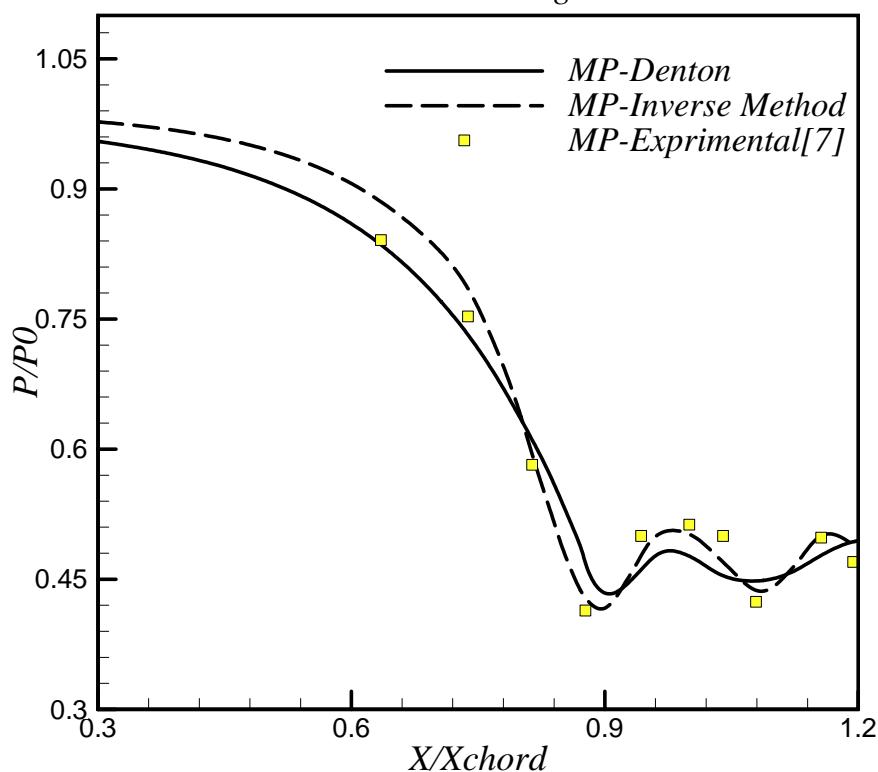
شکل ۴- تغییرات نسبت فشار استاتیک به فشار سکون در طول پره در سطح مکش (SS)

PS: Pressure Surface

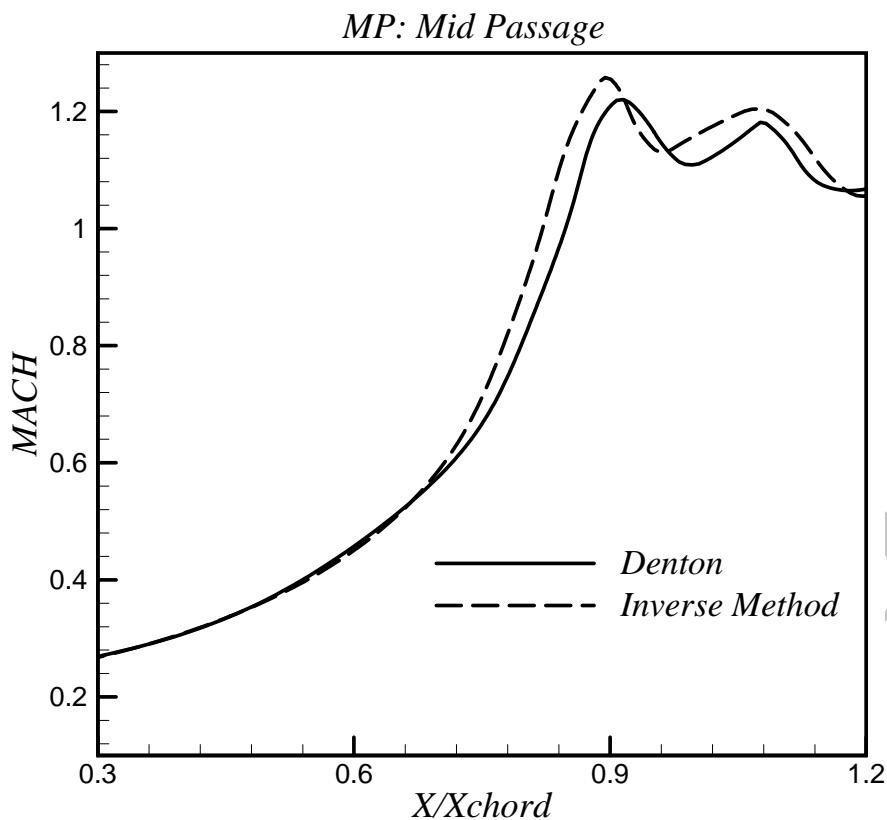

شکل ۵- تغییرات نسبت فشار استاتیک به فشار سکون در طول پره در سطح فشار (PS)

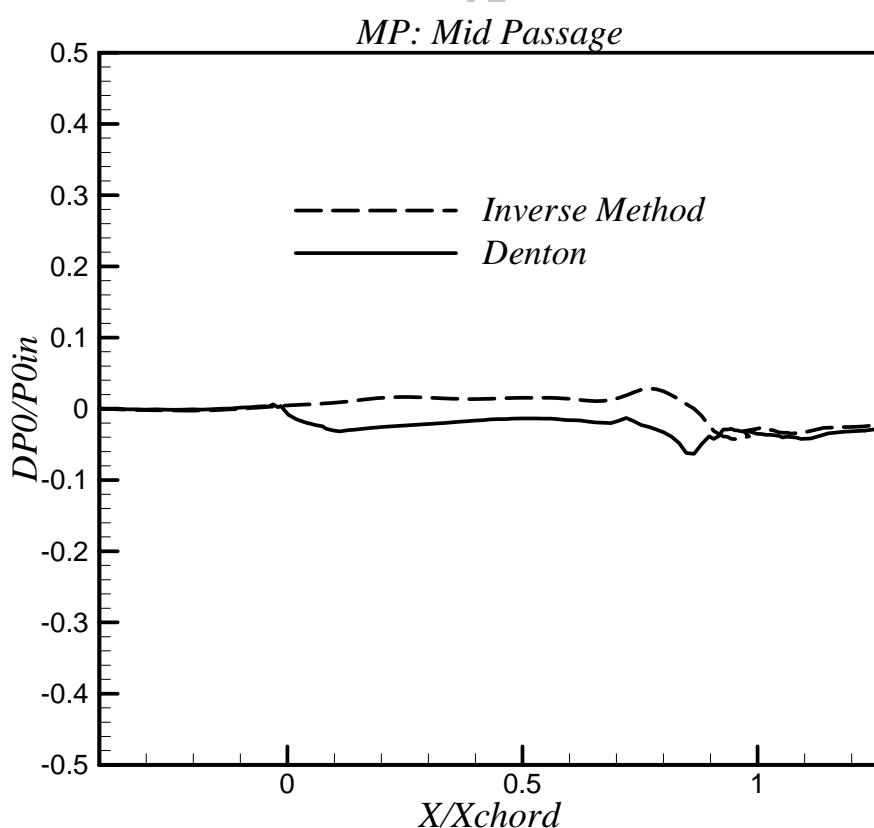
MP: Mid Passage

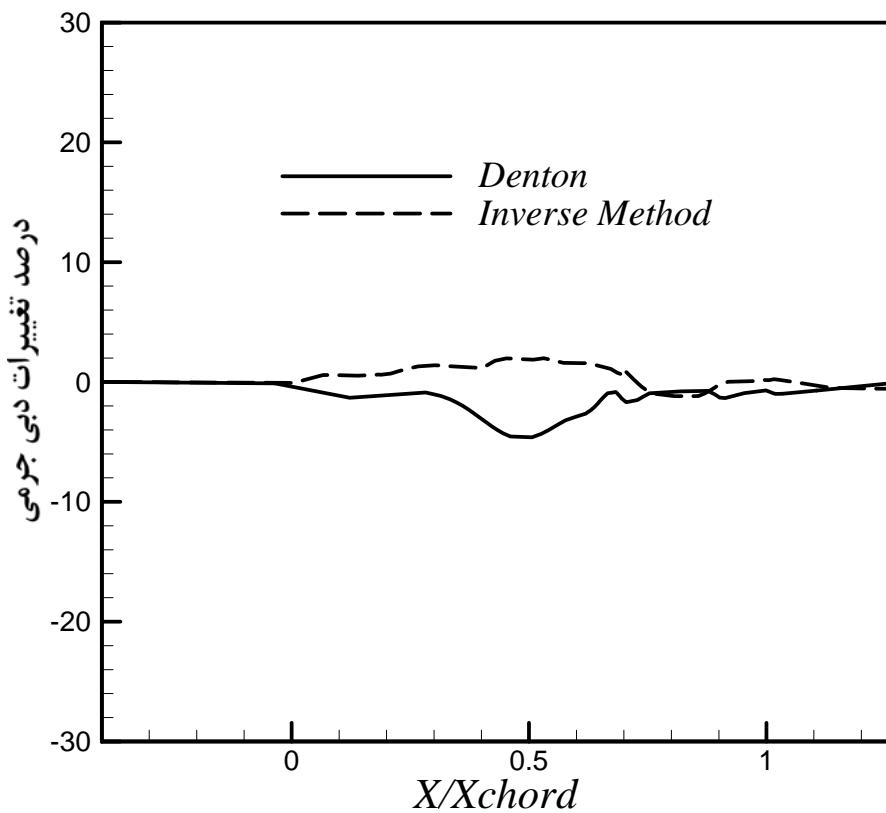
شکل ۶- تغییرات نسبت فشار استاتیک به فشار سکون در خط مرکزی جریان (MP)

شکل ۷- منحنی تغییرات ماخ در طول پره در خط مرکزی جریان (MP)

شکل ۸- درصد تغییرات نسبت فشار سکون به فشار ورودی در خط مرکزی جریان (MP)

شکل ۹- درصد نسبت تغییرات دبی بر دبی ورودی پره در طول پره

Abstract

With the advance of numerical methods of finite volume and finite difference in modeling subsonic and supersonic flows through various paths such as flows inside turbine blades, employing unified numerical methods of finite volume and difference are able to benefit from the advantages of both methods at the same time. The innovation of this article is improving the finite volume method by combining it with the finite difference method on 2-D modeling of supersonic flow between stator turbine blades. In this research using the reverse Levenberg-Marquardt method, the optimum portion of nodes or the range between finite volume and finite difference solving region is specified. Considering the significance of the shock zone on suction surface of blades, the focus of the reverse method, which leads to improvement of Denton's finite volume, is directed to this zone. Compared to the experimental data, the theoretical results of the unified model along with the employment of the reverse method on the shock zone of the turbine blades suction area, show a favorable agreement and reduction of numerical errors in the mentioned region.

Archive of SID